

Pappor diskrimineras vid separationer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att öka jämställdheten mellan mammor och pappor vid separationer och vårdnadstvister.

Motivering

Det råder en politisk enighet om att barnets behov av en god och bra uppväxtmiljö är överordnad de eventuella önskemål och krav som föräldrar har när det uppkommer separationer eller till och med vårdnadstvister. Separationer kan uppkomma av en rad skäl, men oaktat detta så har båda föräldrarna en stor skyldighet att se till att denna delning sker så smärtfritt för barnet som det bara går. Kunskapen hur mycket det skadar ett barn om en konflikt går djupt måste öka. Även kunskapen av att ett barn behöver båda sina föräldrar för sin sociala, mentala uppfostran och trygghet måste öka. Så här är det tyvärr inte alltid idag. Vid många separationer så ställs barnet helt åt sidan, och föräldrarna utkämpar en bitter strid som är förödande för barnet och barnets utveckling.

I nästan alla fall rörande ensam vårdnad så tillfaller ensam vårdnad mamman, oavsett om man haft gemensam vårdnad, eller varit till stora delar lika ansvariga för barnet tidigare när man levde gemensamt. Det finns naturligtvis fall där den ene föräldern är uppenbart olämplig som vårdnadshavare, av sociala, psykiska eller andra skäl, men är i dessa sammanhang ett fåtal fall.

I arbetslivet så är det ofta mannen som drar det längsta strået vid tillsättningar av tjänster och löneförhandlingar, men i vårdnadstvister så kan det faktum att kvinnor oftare fungerar som huvudförälder och könsstereotypa normer om föräldraskap påverka utgången.

Vi menar att det är synnerligen viktigt för barnet, att vi här ökar jämställdheten och rättvisan, i lag och tillämpningsbestämmelser, så att mamman och pappan kan anses som två likvärdiga parter som har lika stort ansvar för barnet och dess utveckling och framtid.

Vi vill därför att regeringen ser över lagstiftningen på detta område, och beaktar alla de utredningar som finns både från Sverige, och från många andra länder att båda föräldrarna är viktiga för barnet under dess uppväxt.

Stockholm den 19 oktober

2010

Lars-Arne Staxäng (M)

Finn Bengtsson (M)